

Hoofdstuk 1 – Een nachtje samen

Renske en Belle zijn twee beste vriendinnen die elk weekend samen afspreken en ook samen de meest te gekke momenten beleven. Op een dag gaan de twee meiden samen naar de frietent; ze hebben zin in frietjes met kipnuggets en een milkshake voor het avondeten. Ineens zegt Renske: “Ik heb zin om samen te logeren.”

Belle antwoordt vrolijk: “Ja, leuk! Maar ik moet wel even mijn ouders bellen of het mag. Ik hoop dat het mag.

Hi papa, mag ik logeren bij Rens?” Belle begint blij te kijken. “Oké, doe, dan kom ik zo mijn spullen pakken. Ja, het mag!” roept Belle blij.

“Kom, dan gaan we je spullen halen en daarna film kijken,” antwoordt Renske.

“Goed idee!” zegt Belle.

Terwijl ze naar Belle’s huis lopen, zien ze in de verte een meisje rennen.

“Belle, dat meisje ziet er best wel eng uit,” zegt Renske.

Belle kijkt ook naar het meisje.

“Oei, die ziet eruit alsof ze gekidnapt is.”

“Ja, maar dan zou er ook heel veel gebeurd moeten zijn. Ze heeft bloed onder haar ogen en haar kleding ziet eruit alsof deze al tienduizend jaar niet gewassen is,” zegt Renske tegen Belle.

“Ja, er zitten ook verdacht veel scheuren in. Haar schoenen zijn ook goed versleten,” antwoordt Belle.

Ze kijken elkaar aan. “Ik denk dat ze echt gekidnapt is,” zegt Renske met een bezorgde stem.

“Ja, zullen we gewoon even aardig zijn en haar gaan helpen?” vraagt Renske aan Belle.

“Ja, kom op!” Maar voordat ze naar het meisje gaan, valt ze ineens iets op.

“Huh, hoe dan?” roepen ze tegelijkertijd. “We hebben haar maar tien seconden uit het zicht verloren, hoe kan ze nu al weg zijn? Hebben we ons dan zo vergist?”

De meiden zijn allebei verbaasd.

“Weet je wat?” zegt Belle. “We gaan onze spullen pakken en plezier hebben. Dat meisje zoeken we wel een andere keer.”

“Oké, is goed. Je hebt gelijk. We gaan er gewoon een leuke avond van maken!” zegt Renske.

“Ja, goed zo! Dat is wat ik wil horen.”

Zodra ze bij Belle aankomen, pakt Belle haar spullen en kijkt Renske rond. Dan ziet Renske de babyknuffel van Belle en zegt: "Ach, die is veel te schattig."

"Ja, haha, dat zeggen mensen wel vaker. Die geeft me soms een beter gevoel wanneer mijn dag niet zo goed is."

"Dus eigenlijk is het een knuffel die zegt: opgeven is nooit een optie, ook al is het leven soms moeilijk?"

"Jazeker, je bent de eerste die het goed raadt," lacht Belle. "Zal ik snoep meenemen?" vraagt Belle aan Renske.

"Ja, oké, maar dan moeten we ook nog even langs de winkel voor meer eten. We hebben wel het een en ander, maar er is nooit genoeg. Ik heb trouwens ook nog even een pakketje op te halen, dus als we langs de winkel gaan, ga ik vlug het pakketje halen," zegt Renske tegen Belle.

"Ik ben al helemaal klaar, alleen nog even tegen mijn vader zeggen dat ik weg ben," zegt Belle terwijl ze haar tas dichttrist. De meiden lopen samen naar boven.

"Papa, ik ben weg," zegt Belle, waarop haar vader antwoordt: "Stop even. Eerst tien seconden naar elkaar kijken zonder te lachen, dan mag je pas weg."

"Oké, drie, twee, één. Hahaha, wij kunnen dit echt niet. We zijn veel te druk nu, en vol van energie."

"Was ook maar een grapje. Geniet lekker van jullie avond, meiden. Letten jullie wel op hoe laat jullie naar bed gaan? Jullie hebben morgen nog school, en hebben jullie al het huiswerk af?"